

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum cognatio spiritualis transeat à viro in vxorem? 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

Vtrum cognatio spiritualis transeat a viro in uxorem?

234

AD quartum sic proceditur. Videtur, quod cognatio spiritualis non transeat a viro in uxorem. Quia spiritualis vnio, & corporalis sunt disparata, & diuersorum generum. Ergo mediante carnali coniunctione, quæ inter virum & uxorem est, non transitur ad spiritualem cognationem.

¶ 2 Præterea, Magis conueniunt in spiritali generatione, quæ est causa spiritualis cognationis, pater & mater spiritualis, quam vir qui est spiritualis pater, & vxor. Sed pater & mater spiritualis, nullam ex hoc spiritualem cognationem contrahunt. Ergo nec vxor contrahit aliquam spiritualem cognationem ex hoc, quod vir eius sit pater alicuius spiritualis.

¶ 3 Præterea, Potest contingere, quod vbi vir est baptizatus, & vxor non est baptizata: sicut quando est ab infidelitate conuersus, sine alterius coniugis conuersione. Sed spiritualis cognatio non potest peruenire ad non baptizatum. Ergo non transit semper de viro ad uxorem.

*ii. 4. sent.
d. 42. S.
H.*

¶ 4 Præterea, *Vir & vxor possunt aliquem simul de sacro fonte leuare. Si ergo spiritualis cognatio a viro transeat in uxorem, sequeretur quod vterque coniugum esset bis pater & mater spiritualis eiusdem, quod est inconueniens.

SED contra, Bona spiritualia magis multiplicabilia sunt, quam corporalia. Sed consanguinitas corporalis viri transit ad uxorem per affinitatem. Ergo multo magis spiritualis cognatio.

RESPONDEO dicendum, quod aliquis potest fieri alicuius compater dupliciter. Vno modo, per actum alterius, qui baptizat, vel in ipso baptizato suscipit filium eius: & sic cognatio spiritualis non transit a viro in uxorem, nisi forte ille sit filius vxoris: quia tunc dicitur vxor contrahit cognationem spiritualem, sicut & vir. Alio modo per actum proprium,

primi, sicut cum leuat filium alterius de sacro fonte: & sic cognatio spiritualis transit ad vxorem, quam iam carnaliter cognouit. Non autem si nondum sit matrimonium consummatum: quia nondum effecti sunt vna caro: & hoc est per modum cuiusdam affinitatis. Vnde etiam pari ratione videtur transire ad mulierem, quæ est carnaliter cognita, quamuis non sit vxor. vnde versus,

*Quæ mihi, vel cuius natum mea fonte leuauit,
Hæc mea commater, fieri mea non valet vxor,
Si qua mea natum, non ex me fonte leuauit,
Hanc post fata mea non inde vetabor habere.*

* Al. Qui

Ad primum ergo dicendum, quod ex hoc, quod sunt diuersorū generū vnio corporalis & spiritualis, potest concludi, quod vna non est altera; non autem, quod vna non possit esse causa alterius: quia eorum effectus sunt in diuersis generibus, vnum quandoque est causa alterius, vel per se, vel per accidens.

Ad secundum dicendum, quod pater spiritualis, & mater spiritualis eiusdem non coniunguntur in generatione spirituali, nisi per accidens: quia ad hoc vnus per se sufficeret. Vnde non oportet, quod ex aliqua cognatio spiritualis inter eos nascatur, nisi possit esse inter eos matrimonium. vnde versus,

Vnus semper erit conpatrum spiritualis,

Alter carnalis: non fallit regula talis.
per matrimonium fit & vir & vxor vna caro per aliquando. Et ideo non est simile.

Ad tertium dicendum, quod si vxor non sit baptizata non perueniet ad eam spiritualis cognatio, propter quod non est capax; non ex hoc, quod non possit per matrimonium trahi spiritualis cognatio ad vxorem.

Ad quartum dicendum, quod ex quo inter patrem & matrem, & matrem non contrahitur aliqua cognatio spiritualis, nihil prohibet quin vir & vxor si aliquem de sacro fonte leuent. Nec est inconueniens, quod vxor ex diuersis causis efficiatur bis

mater spiritualis eiusdem: sicut etiam potest esse, quod sit affinis & consanguinea eiusdem per carnalem propinquitatem.

ARTIC. V.

Virum cognatio spiritualis transeat ad filios carnales patris spiritualis?

235

AD quintum sic proceditur. Videtur, quod cognatio spiritualis non transeat ad filios carnales patris spiritualis. Quia spirituali cognationi non assignantur gradus. Essent autem gradus, si transiret à patre in filium: quia persona generata mutat gradum, ut supra dictum est*. Ergo non transiret ad filios carnales patris spiritualis.

47. 1. 5. 4. 55. 60.

¶ 2. Præterea, Pater eodem gradu atinet filio, & frater fratri. Si ergo cognatio spiritualis transiret à patre in filium, eadem ratione transiret à fratre in fratrem: quod falsum est.

li. 4. sent. d. 42.

SED contra est, quod in littera* probatur per autoritatem.

li. 8. c. 12. non procul a fin.

RESPONDEO dicendum, quod filius est aliquid patris, & non è conuerso, ut dicitur in 8. Ethic. Et ideo spiritualis cognatio transiret à patre in filium spiritualem, & non è conuerso: & sic patet, quod tres sunt cognationes spirituales. Una, quæ dicitur spiritualis paternitas, quæ est inter patrem & filium spiritualem. Alia, quæ dicitur compaternitas, quæ est inter patrem spiritualem, & carnalem eiusdem. Tertia autem dicitur spiritualis fraternitas, quæ est inter filium spiritualem, & filios carnales eiusdem patris. Et quælibet harum impedit matrimonium contractum, & dirimit contractum.

Ad primum ergo dicendum, quod persona ad carnem per carnis propagationem, facit gradum respectu illius personæ quæ eodem genere atinet; non autem respectu eius quæ atinet in alio genere: sicut filius atinet in eodem gradu uxori patris, in quo & pater, quæ in alio genere atinentiæ. Spiritualis autem cognatio est alterius generis, quàm carnalis: & ideo non